

พรรณไม้งามรอบอาคารพิพิธภัณฑ์พืชสิรินธร

Bangkok Herbarium (BK)

กลุ่มวิจัยพฤกษศาสตร์และพิพิธภัณฑ์พืช
สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร

รายสัปดาห์ที่ 2 ประจำเดือนสิงหาคม 2561

สร้อยอินทนิล

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Thunbergia grandiflora* (Roxb. ex Rottl.) Roxb.

ชื่อวงศ์ ACANTHACEAE

ชื่อสามัญ Bengal clock vine, Blue Trumpet, Blue Skyflower, Skyflower, Clock vine, Heavenly Blue

ชื่ออื่น คาย (ปัตตานี), ช่องหูปากกา (ภาคใต้), น้ำผึ้ง (ชลบุรี), ปากกา (ยะลา), ย่ำแย้ (พิษณุโลก, อุตรดิตถ์)

ความแตกต่างของลักษณะใบรางจืดและใบสร้อยอินทนิล

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ไม้เถา ยาวได้มากกว่า 10 เมตร มีขนตามกิ่งอ่อน แผ่นใบ ก้านใบ ช่อดอก และใบประดับ มีต่อมน้ำต้อยสีดำตามข้อ ปลายก้านใบ และใบประดับ ใบรูปไข่หรือรูปหัวใจกว้าง จัก 4-8 พู ยาว 4-15 เซนติเมตร ปลายแหลม โคนรูปหัวใจ ขอบจักตื้นๆ เส้นใบรูปฝ่ามือ 5-7 เส้น ก้านใบยาว 1-8 เซนติเมตร ช่อดอกห้อยลง ยาวได้ถึง 1.5 เมตร แต่ละช่อกระจุกมี 2-4 ดอก ก้านดอกยาว 2-4 เซนติเมตร ใบประดับย่อยหุ้มกลีบเลี้ยง รูปขอบขนาน ยาว 1.5-3 เซนติเมตร กลีบเลี้ยงรูปถ้วยขนาดเล็ก ขอบเรียบ ดอกรูปแตรสีม่วงอมน้ำเงินหรือสีขาว ด้านในสีครีมหรืออมเหลือง หลอดกลีบดอกยาว 3-5 เซนติเมตร กลีบกลมหรือรูปไข่กว้าง ยาว 2-3 เซนติเมตร เกสรเพศผู้ยาว 0.8-1 เซนติเมตร อับเรณูยาวเท่าๆ ก้านชูอับเรณู โคนมีเดือยสั้น ปลายมีรยางค์เป็นติ่ง ผลเส้นผ่านศูนย์กลาง 1.5-1.8 เซนติเมตร ปลายมีจะงอย ยาว 2-2.5 เซนติเมตร มีขนสั้นนุ่ม

การกระจายพันธุ์

พบที่อินเดีย จีนตอนใต้ ไต้หวัน พม่า ภูมิภาคอินโดจีน ในไทยพบแทบทุกภาค ยกเว้นภาคใต้

สภาพนิเวศวิทยา

ขึ้นตามป่าเบญจพรรณ และป่าดิบแล้ง ความสูงถึงประมาณ 800 เมตร คล้ายรางจืด (*T. Laurifolia*) ที่ใบเรียบ และช่อดอกสั้นกว่า

การใช้ประโยชน์

ต้นนิยมนำมาปลูกเป็นไม้ประดับทั่วไป ปลูกประดับในซุ้มโปร่งเพราะจะมองเห็น ดอกห้อยลงมา ดูสวยงามมาก หรือปลูกริมทะเลก็ได้ ดอกมีความสวยงาม สามารถออกดอกได้ตลอดทั้งปี และมีสรรพคุณ ด้านสมุนไพรหลายอย่างเช่น เปลือกและรากนำมาตำพอก แก้ไข้ อาการบวมและอักเสบ

